

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Hircanus II. Pontifex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

uxorem consolans hortatus est, ut capto castro morte sua tantisper celata Phariseos sibi majori indulgentia demereretur, sic ipsam populo, qui illis plurimum tribueret, sine dubio acceptam fore, simul uxori potestatem dedit, quem ex filiis vellet, constituendi Pontificem, ipsa verò Regnum administraret.

Hircanus II. Pontifex Judæorum.

Alexandra capto Castello victrix Ierosolymam reversa defuncti Mariti monita accuratè observavit, omniàque arbitrio Phariseorum fecit; qui ad plebem progressi Reginam populo quoque charam reddidère. Ex filiis Hircano natu majori filio Pontificatum permisit: Aristobulum autem natu minorem fecit miliciæ Principem. Atque ita dum Alexandra nomen Reginæ habet, Regni autem administratio penes Phariseos est, horum instituta, quæ à Joanne Hircano antiquata fuerant, non solum denuo sunt sancita, sed & dissimulante Regina à Phariseis multæ cædes sunt perpetratæ eorum, qui Jannæi, dum viveret, amici fuerant; adeò ut potentiores cum Aristobulo apud Reginam conquererentur, ab eaque impetrarent, ut per castella Judææ distribuerentur, in quibus à Phariseorum insidiis vitam suam tuerentur.

Interim in Ægypto post mortuum Ptolemæum Lathurum regnavit Ptolemæus Auletes Parem Ptolemæi Dionysii & Cleopatraz, in quibus postea stirps Lagidarum defecit. In Judæa pergebant Pharisei Alexandræ indulgentiâ abuti, suæ factionis exulibus reditum, victis libertatem procurare, in Jannæi verò amicos sævire, ac in eos maximè, qui eidem authores fuerant, sumendi de oëtingentis simul viris supplicii. Ita Ierosolymis ac tota Judæa dominabantur Pharisei in nonum usque Regni Alexandræ annum, donec in lethalem morbum incidit septuaginta trium annorum anus. Tum verò Aristobulus Regiminis materni jam dudum pertæsus, fratrem verò Regno parum idoneum esse ratus, Regnum occupare aggressus est, & intra quindecim fermè dies duo & viginti castella occupavit. Quod ubi relatatum est decumbenti Alexandræ, voluit quidem moriens Hircanum cum Phariseis Regni administrationem suscipere, eâ tamen defunctâ Aristobulus fratri apertè bellum intulit. Ventum

Sacra Veterum Temp. Histor.

N n

est

Ab An. 1927.
Pharisei in
Judæa domi-
nantur.
c. 24.

Aristobulus
Hircanum
fratrem vin-
cit & regnat.
Jof. I. 14. c. 8.

est ad prælium; quo ad Jerichuntem commisso victus Hircanus Jerosolymam fugit in arcem Templo vicinam. In qua quod victor nollet amplius fratrem persequi, actum est de conditionibus pacis, inquiturque est inter utrumque foedus, ut Hircanus Pontificatu, & suis facultatibus contentus esset, Regnum Aristobulo cederet. Hoc foedere in ipso Templo sancito post mutuos complexus Aristobulus in regias, Hircanus in Aristobuli ades digressi sunt.

Ab A. 3923.

Aristobulus, Rex Judæorum.

Fratres coram Pompejo causam suam disceptant.
c. 5. & 8.

Aristobulo in tertium annum regnante Pompejus ob res in Africa gestas dictus Magnus post bellum Piraticum feliciter confectum Romanorum signa victricia per Asiam usque ad mare Caspium circumferens, debellato Mithridate, & Tigraue tota Syria decedere jussu Damascum venit, Syriamque in Provincia Romanæ formam redegit. Ubi constitit, eum Damasci appulisse, præstò fuere Legati ex universa Syria, Ægypto & Judæa cum muneribus. Aristobulus ad eum misit vitem auream quingentorum talentorum. Hircanus tunc erat in Arabia apud Regem, ad quem ante duos ferè annos confugerat. fugam hanc ei persuasit Antipater, qui tunc erat Jerosolymis genere Idumæus, fortunâ potens, naturâ factiosus & industrius, Hircano amicus. Idem Aretæ suavit, ut Hircanum Regno, quo per injuriam dejectus esset, restitueret. Quod quidem ille tentavit, victumque acie Aristobulum in Templo obsedit; at metu Romanorum re infecta redire cum Hircano & Antipatro in Arabiam compulsus est. Nunc Hircanus causam suam coram Pompejo acturus Damascum proficiscitur; quo etiam venit Aristobulus. Hircanus querebatur, se à fratre per vim Regno spoliatum. Alter contra, Hircanum Regno excidisse propter ignaviam, se verò id assumpsisse, ne ad alios transferretur.

Pompejus captâ urbe Judæos Romano Imperio subjicit.
c. 8.

Pompejus auditis partibus, & improbata Aristobuli violentia, fratrem utrumque apud se manere jubet, donec urgentius negotium expediisset. Verùm Aristobulus clam fugit in Judæam, ut vim & arma pararet, veritus, ne sceptrum Hircano reddere cogeretur. Qua re offensus Pompejus hortantibus Hircano